

آیین نامه وسایل حفاظت انفرادی در شرکت آب و فاضلاب استان آذربایجان شرقی

تعریف- وسایل حفاظت انفرادی عبارتند از:

لباس کار- پیش بند- کلاه فلزی (کاسک)- کلاه کار و سربند- ماسک جوشکاری و عینک و سایر انواع ماسک ها- حفاظ گوش- کمر بند حفاظ- انواع دستکشها- کفش و چکمه و گتر.

فصل اول- لباس کار

- ماده 1: لباس کار بایستی با توجه به خطراتی که در حین کار برای کارگر مربوطه پیش آمد می نماید انتخاب شده و به ترتیبی باشد که از بروز خطرات تا حد ممکن جلوگیری نماید.
- ماده 2: لباس کار باید مناسب با بدن کارگر استفاده کننده بوده و هیچ قسمت آن آزاد نباشد کمر آن همیشه بسته و جیبهای آن کوچک بوده و حتی الامکان تعداد جیبها کم باشد.
- ماده 3: کارگرانی که با ماشین کار می کنند و یا در جوار ماشین آلات مشغول کار هستند باید لباس کاری در برداشته باشند که هیچ قسمت آن باز و یا پاره نباشد، بستن کراوات، آویزان نمودن زنجیر ساعت و کلید و نظائر آنها روی لباس کار اکیدا ممنوع است.
- ماده 4: در محل کاری که احتمال خطر انفجار و یا حریق باشد استفاده از یقه نورگیر (آفتاب گردان) و زه و دسته عینک که از انواع سلولوئید ساخته شده اند و همچنین همراه داشتن سایر مواد قابل اشتعال برای کارگران مربوطه اکیدا ممنوع است.
- ماده 5: در صورتی که انجام کاری ایجاب نماید که کارگر آستین لباس کار خود را مستمرا بالا بزند بایستی از لباس کار آستین کوتاه استفاده نماید.
- ماده 6: کارگرانی که در محیط آلوده به گرد و غبار قابل اشتعال و انفجار و یا مسموم کننده بکار اشتغال دارند نباید لباس های جیب دار و یا لبه دار (دوبل شلوار) در بر داشته باشند چون ممکن است گرد و غبار مزبور در چین و لبه لباس باقی بماند.
- ماده 7: لباس و کلاه حفاظتی (باشلق) مخصوص کارگرانی که با مواد خورنده و یا مضر کار می کنند باید آب و گاز در آن نفوذ ننموده و جنس آن مناسب با نوع ماده و یا موادی که با آنها کار می کنند باشد.
- ماده 8: لباس نسوز مخصوص حفاظت در مقابل حریق و یا انفجاری که ممکن است ناگهان در حین انجام کار پدید آید باید لباس کاملی که با شلق و دستکش و کفش از یک تکه و سر هم است ساخته شده باشد.
- ماده 9: وسایل حفاظتی کارگرانی که با مواد رادیواکتیو کار می کنند باید طبق نمونه های مخصوصی که به تصویب وزارت کار رسیده است باشد.

فصل دوم- پیش بند

- ماده 10: در وسایل قطعات دوار و متحرک ماشین ها و همچنین در جوار آنها نباید از پیش بند استفاده شود.
- ماده 11: چنانچه در مقابل و یا در جوار قطعات دوار و متحرک ماشین ها استفاده از پیش بند ضروری باشد باید پیش بند مزبور از دو تیکه تهیه شود به طوری که قسمت پایین تنه از قسمت بالا تنه مجزا بوده و به قسمتی بسته شود تا در مواردی که به طور اتفاق قسمتی از آن را ماشین در حال کار بگیرد فوراً و به سهولت باز شود و بدین ترتیب خطری متوجه کارگر مربوطه ننماید.
- ماده 12: پیش بندهای مخصوص کارگرانی که در مقابل شعله و با آتش های بدون حفاظ و یا در مقابل فلزات مذاب کار می کنند باید تمام سینه را پوشانده و از جنسی تهیه شود که در برابر آتش کاملاً مقاومت داشته باشد.
- ماده 13: پیش بند مخصوص کارگرانی که با مایعات خورنده مثل اسیدها و مواد قلیایی سوزاننده کار می کنند باید از کائوچوی طبیعی یا صنعتی و یا از مواد دیگری تهیه گردد که در مقابل مایعات خورنده مقاومت داشته و تمام سینه را نیز بپوشاند.
- ماده 14: پیش بندهای سربی برای حفاظت در مقابل اشعه ایکس باید چنان و تمام قفسه سینه را پوشانده و 30 تا 40 سانتیمتر پایین تر از کمر را نیز محفوظ نگهدارد.
- ماده 15: قدرت حفاظت پیش بندهای سربی باید لافل معادل ضخامت یک میلیمتر سرب خالص باشد.

فصل سوم- کاسک (کلاه خود)

- ماده 16: کارگرانی که مواجه با خطر سقوط یا پرتاب شیئی روی سرشان هستند باید از کاسک فلزی استفاده نمایند.
- ماده 17: وزن کاسک (کلاه خود) بطور کامل نباید از 400 گرم تجاوز نماید.
- ماده 18: کاسک باید از مواد غیر قابل احتراق ساخته شده و در مقابل جریان برق عایق باشد.
- ماده 19: به منظور حفاظت سر، پشت، گردن دور تا دور کاسک باید لبه دار باشد.
- ماده 20: برای کار در فضای نسبتاً کوچک و تنگ کاسک باید کوتاه بوده و در صورت لزوم فاقد لبه باشد.
- ماده 21: کاسک هایی که در فضای خیلی مرطوب مورد استفاده قرار می گیرند باید از نظر رطوبت غیر قابل نفوذ باشند.
- ماده 22: نوارها و چرم داخل کاسک باید به سهولت قابل تعویض باشند.
- ماده 23: استفاده از کاسکی که متعلق به شخص دیگری بوده باید قبلاً داخل آن ضد عفونی گردد و در صورت لزوم چرم و نوارهای داخل آن تعویض شود.
- ماده 24: کارگرانی که دارای موهای بلند هستند بخصوص کارگران زن که با ماشین کار می کنند و یا در جوار آن مشغول کار هستند باید به وسیله سربند و یا وسیله حفاظتی دیگری موهای سر خود را کاملاً بپوشانند.
- ماده 25: سربند کارگرانی که در مقابل آتش و جرقه و یا مواد مذاب و یا امثال آن کار می کنند باید از جنسی تهیه شده باشد که به آسانی مشتعل نگردد و در مقابل شستن و ضد عفونی کردن به وسیله ترکیبات صنعتی مقاومت کافی داشته باشند.
- ماده 26: نظافت و تمیز کردن سربندها باید به سهولت انجام گیرد

فصل پنجم- حفاظت چشمها- عینک

- ماده 27: کلیه کارهایی که ممکن است ایجاد خطری برای چشمهایشان بنماید باید از وسایل حفاظتی مخصوص چشم استفاده نمایند.
- ماده 28: کارگرانی که از چشم ضعیف بوده و محتاج به داشتن عینک های نمره ای هستند باید از عینک های حفاظتی به شرح زیر استفاده نمایند.
- الف- عینک های حفاظتی که تواما با عینک نمره ای دید و حفاظت چشم کارگران رانامین نماید.
- ب- عینک های حفاظتی که روی عینک های نمره ای قرار می گیرند به شرط آنکه هیچگونه تغییری در وضع استقرار عینک اصلی ایجاد نشود.
- ج- عینک های حفاظتی که شیشه نمره ای آن زیر شیشه حفاظتی قرار دارد.
- ماده 29: شیشه و یا هر گونه ماده پلاستیکی شفاف که برای عینک های حفاظتی ساخته می شوند باید:
- الف- در مقابل کاری که عینک به منظور آن کار اختصاص داده شده مقاومت کافی داشته باشد.
- ب- عاری از حباب هوا- ترک- موج و یا هر گونه عیب دیگری باشد.
- ماده 30: بغیر از شیشه های نمره ای، سطح داخلی و خارجی شیشه های حفاظتی باید موازی بوده و هیچگونه خمیدگی نداشته باشد.
- ماده 31: عرض شیشه های عینک حفاظتی باید 44/5 میلیمتر و طول آن 38 میلیمتر باشد.
- ماده 32: قطر دایره شیشه های عینک های مدور غیر نمره ای باید لافل 50 میلیمتر باشد.
- ماده 33: شیشه هایی که منحصر جهت حفاظت در مقابل خطر پرتاب ذرات اجسام و ضربه اختصاص داده می شوند بایستی لافل قدرت عبور 80% نور سطح کار داشته باشد.
- ماده 34: زه های عینک باید سبک و محکم بوده و کاملاً روی صورت چسبیده باشند و در صورت لزوم مجهز به حفاظ های جانبی گردند.
- ماده 35: مقاومت شیشه های عینک های حفاظتی برای کارهای برش، پرچ کاری، سنگ زدن و صیقل کردن، کار با سنگ سمباده سنگ تراش و سایر کارهای مشابه بایستی به تصویب وزارت کار برسد.

ماده 36: قاب عینک های حفاظتی برای کارگرانی که در مقابل باد و یا گرد و غبار کار می کنند باید قابل انعطاف بوده و کاملاً با صورت کارگر تطبیق نماید.
ماده 37: عینک های حفاظتی برای کارگرانی که با فلزات مذاب کار می کنند باید در مقابل حرارت استقامت داشته و نوع آنها با تشخیص و تصویب وزارت کار انتخاب گردد.
ماده 38: عینک های حفاظتی برای کارگرانی که با مایعات خورنده از قبیل اسیدها و قلیاها کار می کنند باید در اطراف داخل زه مجهز به جنسی نرم و نسوز و قابل انعطاف (مانند عینک اسکی) باشند تا عینک کاملاً در اطراف چشم به صورت کارگر چسبیده و مانع نفوذ ترشح مایعات مذکور از منافذ تهویه به داخل چشم گردد.
ماده 39: عینک های حفاظتی برای کارگرانی که در مقابل دودهای خطرناک یا ناراحت کننده برای چشمها کار می کنند باید دارای قابی باشند که از طرف داخل مجهز به جنسی نرم و نسوز و قابل انعطاف بوده و کاملاً روی صورت کارگر چسبیده و هیچگونه منفذی نداشته باشند.
ماده 40: عینک های حفاظتی کلاه با ماسک جوشکاری برای کارگرانی که با استیل یا برق جوشکاری می کنند و یا در مقابل کوره هایی که دارای تشعشعات خیره کننده هستند مشغول کار می باشند باید مجهز به شیشه رنگی (فیلتر دار) جهت جذب تشعشعات مذکور بوده و تعیین نوع و اندازه شیشه های آنها به تصویب وزارت کار رسیده باشد.
ماده 41: ماسک ها طلقی برای حفاظت صورت و چشم در مقابل ضربات خفیف و جرقه باید کاملاً شفاف و نسوز و بدون عیب باشند به قسمی که مانع از دید کارگر نشوند.
ماده 42: عینک حفاظتی که مورد استفاده قرار گرفته است قبل از آنکه به کارگر دیگری داده شود باید:

الف- ضد عفونی گردد.

ب- کلیه قسمت های آن که غیر قابل ضد عفونی کردن است تعویض شوند.

ماده 43: کلیه عینک ها و ماسک های طلقی در موقعی که مورد استفاده قرار نمی گیرند باید در جلد مخصوص نگهداری شوند تا در اثر تماس با روغن و چربی و سایر مواد خراب نگردند.

ماده 44: عینک های حفاظتی و ماسک های طلقی مرتباً باید مورد بازدید و کنترل قرار گیرند و قسمت های آسیب دیده آنها فوراً تعویض شوند.

فصل ششم- حفاظ گوشها

ماده 45: هرگاه در محیط کار صداها شدید و مداوم باشد اشخاصی که در آن محیط کار می کنند بایستی از وسایل حفاظتی پرده گوش استفاده نمایند.
ماده 46: حفاظ پرده گوش باید دارای شرایط ذیل باشد:
الف- همه روزه تمیز شود مگر انواعی که پس از یک مرتبه استعمال باید دور انداخته شود.
ب- قبل از آنکه شخص دیگری از آن استفاده نماید ضد عفونی گردد.
ماده 47: وسیله حفاظتی جهت گوشها در مقابل جرقه، ذرات فلزات و سایر اجسام خارجی باید از نوع توری زنگ نزن، محکم و سبک با دوره چرمی باشد که از پشت سر توسط فنر تسمه ای قابل تنظیم روی گوشها مستقر گردد.

ماده 48: در مواقعی که دستگاه حفاظ گوش مورد استفاده قرار نمی گیرد باید در جلد مخصوصی نگهداری شود تا در اثر تماس با روغن و چربی و سایر مواد خراب نشود.

فصل هفتم- کمربندهای اطمینان

ماده 49: کمربندهای اطمینان و تسمه هایی که روی شانه و سایر تسمه های مربوط به آن باید از چرم محکم (خرم) یا برزنتی و یا کنفی یا سایر موارد مخصوص و مناسب ساخته شود.

ماده 50: حداقل پهنای کمر بند اطمینان 12 سانتیمتر و حداقل ضخامت آن شش میلیمتر بوده و استقامت آن در مقابل نیروی کشش برای پاره شدن بایستی کمتر از 1150 کیلوگرم باشد.

ماده 51: طناب های مهار باید از کف بسیار مرغوب و یا از جنس مشابه آن ساخته شده و استقامت آنها در مقابل نیروی کششی برای پاره شدن کمتر از 1150 کیلوگرم نباشد.
ماده 52: کمربندهای اطمینان و همچنین کلیه قطعات و ضامنه آن باید دقیقاً و مرتباً مورد بازدید قرار گرفته و قطعات فرسوده و یا خراب آنها تعویض گردد.
ماده 53: کمربندهای چرمی باید دقیقاً بازرسی شوند تا اطمینان حاصل گردد که از طرف داخل ترک خوردگی و یا بریدگی نداشته باشند.
ماده 54: پرچهای روی کمر بند باید هر یک جداگانه دقیقاً مورد بازدید قرار گیرند تا اطمینان حاصل شود که عاری از هر گونه عیب و نقص می باشند.
ماده 55: کلیه قطعات و ضامنه گیره های کمر بند اطمینان باید دارای مقاومتی برابر مقاومت خود کمر بند در هر ماده های 53 و 54 ذکر گردیده است باشند.

فصل هشتم- وسایل حفاظتی دستها و بازوها

ماده 56: دستکشها باید طوری انتخاب شوند که با خطرات احتمالی ناشی از کار متناسب بوده و هیچگونه ناراحتی برای حرکت انگشتان ایجاد ننماید.
ماده 57: کارگرانی که با انواع مختلف ماشین های مته، ماشین های کله زنی و سایر ماشین ها کار می کنند که قطعات متحرک آنها احتمال گرفتن دست یا دستکش را دارند بایستی از دستکش استفاده نمایند.

ماده 58: کارگرانی که اشیاء لب تیز و برنده و یا اجسام خاردار را عاج داری حمل می نمایند باید از دستکشهایی استفاده نمایند که مقاومت کافی داشته و در صورت لزوم مسلح به سیم های فلزی باشند.

ماده 59: کارگرانی که گوشت را قطعه قطعه می کنند یا استخوان گوشت یا ماهی را در می آورند باید از دستکشهایی استفاده کنند که از زره فولادی ساخته شده باشد.
ماده 60: دستکشهای کارگرانی که فلزات داغ حمل می کنند باید از پنبه نسوز یا جنس مخصوص مشابه دیگری که در مقابل گرما مقاومت داشته و عایق حرارت باشند ساخته شوند.

ماده 61: کارگرانی که با برق سرو کار دارند باید از دستکشهای لاستیکی یا جنس مخصوص مشابه دیگری که عایق الکتریسیته بوده و مقاومت الکتریکی آن متناسب با ولتاژ مربوطه بنا به تشخیص وزارت کار باشد.

ماده 62: کارگرانی که با مواد خورنده از قبیل اسیدها و قلیاها سر و کار دارند باید از دستکش های ساخته شده از لاستیک طبیعی یا مصنوعی یا پلاستیکی نازک و نرم استفاده نمایند. درجه مقاومت این نوع دستکشها در مقابل این مواد بنا به تشخیص وزارت کار خواهند بود.

ماده 63: دستکشهای کارگرانی که با مواد سمی تحریک کننده و یا عفونی کار می کنند باید:

الف- آتقدر بلند باشد که بازوها را کاملاً بپوشاند.

ب- کلیه قسمت های دستکشها باید دارای مقاومت کافی در مقابل مواد مذکور در بالا باشد.

ج- کوچک ترین سوراخ یا پاره گی نداشته باشد.

د- هر گاه این دستکشها در موقع کار پاره شوند باید فوراً تعویض گردند.

ماده 64: دستکشهای سربی به منظور حفاظت در مقابل اشعه مجهول باید دستها را کاملاً محفوظ داشته و لاقط تا نصف بازوها را پوشانده و قدرت حفاظتی این قبیل دستکشها اقل از برابر با قدرت حفاظتی ورق سربی ضخامت 0/55 میلیمتر باشد.

ماده 65: با در نظر گرفتن وزن سنگین سرب دستکشهای سربی باید طوری انتخاب شوند که سبک و نرم بوده و کاملاً حفاظت دستها را تأمین نماید.

فصل نهم- حفاظت پاها (گتر- کفش- چکمه)

گترها

ماده 66: گترهای حفاظتی باید بطریقی ساخته شده باشند تا در مواقع ضروری بتوان فوراً آنها را از پا درآورد.
ماده 67: کارگرانی که از درختها، تیرها و ستون ها بالا می روند باید از گترهای مخصوص این قبیل کارها که نوع آنها از طرف وزارت کار تعیین و تشخیص داده شده باشد استفاده نمایند.

ماده 68: گترهای کارگرانی که با مواد مذاب کار می کنند باید از پنبه کوهی یا سایر مواد مخصوص که در مقابل حرارت مقاومت دارند ساخته شوند. این گترها می بایستی تا زانو

را پوشانیده و کاملاً" به پاها بچسبد تا مانع دخول مواد مذاب گردد.

ماده 69: کارگرانی که در معرض ترشحات جزئی یا جرقه های قوی قرار می گیرند. یا با اشیاء برنده و زبر کار می کنند باید از گترهایی استفاده نمایند که از چرم دباغی شده یا جنس مقاوم دیگری ساخته شده باشد.

ماده 70: کارگرانی که با تبر یا پتک یا ابزار مشابهی اشیایی را خرد می نمایند باید از ساق بند یا مچ پیچ هایی که مقاومت کافی داشته باشند استفاده نمایند.

کفش ها و چکمه ها

ماده 71: کارگرانی کارشان روی هم گذاشتن قطعات چدنی و یا قطعات بزرگ چوبی و یا جابجا کردن بارهای فلزی سنگین و یا کارهای مشابه می باشند برای حفاظت انگشتان پاها باید نوك كفش هاي آنها مجهز به غلاف باشد و یا از چکمه حفاظتی و یا کفش حفاظتی استفاده نمایند.

ماده 72: کارگرانی که با مواد خورنده از قبیل اسیدها و مواد قلیایی کار می کنند باید از کفش هایی استفاده نمایند که از لاستیک و یا از چرمی که به منظور این قبیل کارها عمل

آمده و یا از چوب و یا از سایر مواد مخصوصی که در مقابل مواد خورنده فوق مقاوم هستند ساخته شده باشند.

ماده 73: کفش های کارگرانی که با فلزات و یا مواد داغ یا خورنده کار می کنند باید:

الف- کاملاً" به پا و قوزک پا چسبیده باشند بطریقی که مواد مذکور فوق به داخل کفش نفوذ ننماید.

ب- این قبیل کفش ها باید فاقد سوراخ های بند کفش بوده تا مواد مذکور به داخل کفش نفوذ ننماید.

ماده 74: چکمه های حفاظتی به منظور حفاظت انگشتان یا باید دارای نوك فولادي یا فلزی دیگر باشد که مقاومت آن از طرف وزارت کارتشخیص داده شده باشد.

ماده 75: کفش های کارگرانی که با برق کار می کنند نباید فلز در آن بکار رفته باشد.

ماده 76: در کارگاه هایی که ایجاد جرقه بروز خطری را متحمل باشد کفش های کارگران باید فاقد هر نوع میخ فلزی باشد.

فصل دهم- حفاظت جهاز تنفسی

مقررات عمومی

ماده 77: هر گونه وسایل حفاظت تنفسی باید از نوع و مدل مخصوص و مناسب شرایط مورد استفاده بوده و استفاده از آن در شرایط مزبور قبلاً" به تصویب وزارت کار رسیده باشد.

ماده 78: انتخاب وسایل حفاظتی جهاز تنفسی باید با توجه به نکات زیر بعمل آید:

الف- خواص شیمیایی، فیزیکی و بیولوژیکی موادی که باید با آنها کار شود.

ب- نوع کار، محل کار و فضای محدود محل کار.

ج- سهولت نگاهداشتن وسایل مربوطه و ارزانی هزینه تعمیرات اتفاقی آنها.

ماده 79: وسایل حفاظتی جهاز تنفسی بایستی متناسب با فرمهای مختلف صورتهای بوده و بطوری مستقر شود که درز و منفذی نداشته باشد.

ماده 80: برای حفاظت در مقابل بخارهای خورنده و حلال، گازهای مضره و هوای کم اکسیژن استعمال دستگاه های تنفسی فیلتردار که عمل آنها مکانیکی است بکلی ممنوع است.

ماده 81: به مجرد احساس ناراحتی در عمل تنفس فیلتر را بایستی تعویض نمود.

ماده 82: استفاده از دستگاه های تنفسی با مواد شیمیایی مجهز به قاب یا محفظه فیلتردار در محوطه های کوچک یا در اماکنی که تهویه آنها ناقص انجام می شود یا در فضایی که میزان اکسیژن آن کم است ممنوع می باشد.

ماده 83: قابها یا محفظه های فیلتردار فوق الذکر باید با مشخصات و اندازه های تعیین شده از طرف وزارت کار تطبیق نماید.

ماده 84: قاب ها یا محفظه های مزبور باید پس از هر دفعه استفاده تعویض شوند و چنانچه مورد استفاده نیز قرار نگرفته باشند بایستی پس از انقضای مدتی که برای استفاده از طرف کارخانه سازنده تعیین گردیده است تعویض گردند.

ماده 85: محفظه های فیلتردار باید به مجرد مشاهده علائم خروج مواد شیمیایی تعویض گردند.

ماده 86: تسمه ها و بندهایی که به وسیله آنها دستگاه های فوق به بدن متصل می شود بایستی سلب آزادی حرکت شخص استفاده کننده را ننماید و مزاحمتی برای او ایجاد کند.

ماده 87: دستگاه های تنفسی با هوای تازه و ماسک های مجهز به لوله های قابل انعطاف باید:

الف- در نقاط یا محل های خطرناک با اطمینان کامل به اینکه دستگاه به خوبی عمل رساندن هوا را انجام می دهد مورد استفاده قرار گیرند.

ب- در مورد کارهایی که فوریت نداشته و بایستی در هوای آلوده به دود یا گازهای مضره انجام شود و استفاده از دستگاه های تنفسی با مواد شیمیایی و مجهز به محفظه فیلتردار مقدور نباشد مورد استفاده قرار گیرد.

ماده 88: فشار هوا برای ورود به ماسک ها و دستگاه های تنفسی فوق بایستی بیش از 1/75 کیلوگرم بر سانتیمتر مربع باشد.

ماده 89: هرگاه هوای فشرده برای ورود به ماسک یا دستگاه تنفسی دارای فشاری بیش از فشار مذکور در ماده 88 باشد باید:

الف- دستگاه رساندن هوا مجهز به شیر مخصوص تقلیل فشار هوا بوده این شیر در محلی که لوله قبل انعطاف به دستگاه رساندن هوای فشرده وصل می شود سوار گردد.

ب- برای احتیاط و اطمینان بیشتر و به منظور جلوگیری از نامنظم کار کردن شیر تقلیل دهنده فشار لازمست که دریچه اطمینانی که با فشاری قدری زیادتر از فشار شیر تقلیل دهنده تنظیم شده باشد در روی دستگاه نصب گردد.

ماده 90: ماسک ها و دستگاه های تنفسی در صورتی می توان با هوای فشرده استفاده نمود که:

الف- هوای مزبور قبلاً" توسط صافی هایی که در مجاری آن قرار داده اند تمیز و خشک شده باشند.

ب- ورود هوای فشرده شده به ماسک ها و دستگاه های تنفسی مورد بحث بهتر است به وسیله دستگاه وانتیلاتور انجام گیرد- استفاده از کمپرسور با فشار زیاد در این مورد حتی المقدور توصیه نمی شود.

ماده 91: نگهداری کمپرسور یا وانتیلاتور بایستی مرتباً" و به دقت صورت گیرد و نصب دهانه لوله مکنده هوا در محلی باشد که هوای تمیز و پاک برای دستگاه تأمین گردد.